

Jeg er født i et gammelt Englands hus,
 Hvor de stolte skuder gaar.

Ag en Løbants-gut var al min Lyst
Fra jeg kun var sytten Aar.

Men den förste gang han gik ombord,
kysset han mig om øy hals

Og han sagde nemlig disse ord:

De er al mit Hjertes Guld.

O Swarna, grät ikke för din vän,

Men live only all: 5 Mules of two

Tu zij kommer hjem igjen.

På de lange vejser dog han bort
 sig sad ensam og forladt.

Op naar wijret dit var rieflij haast.

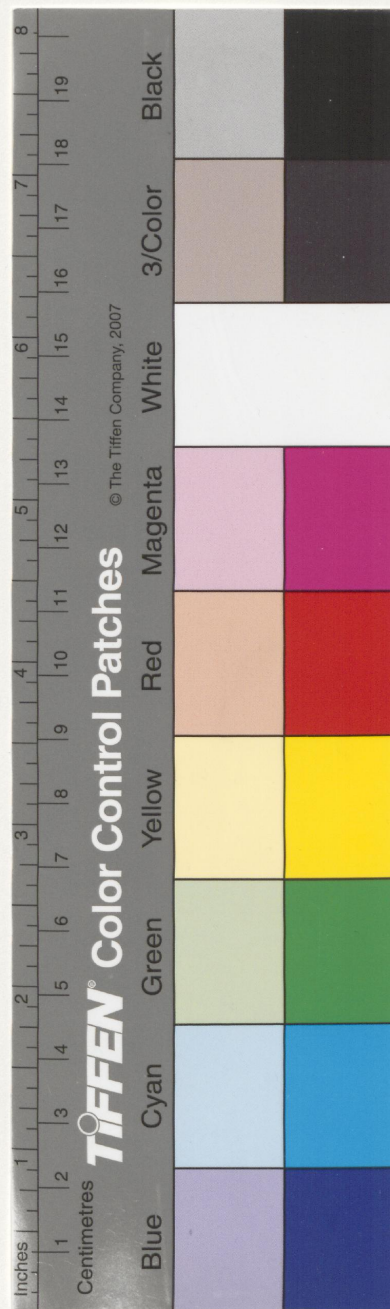
La zij vagen mungen Wat.

Men naar taaven listest vande jaer kind,
Kom min Roman bijen i haan.

Og saa sang han med finnøjet bint
Mens han trykket mig i ~~sin~~ faavn:

○ Susanne gräs i klu för din ven.

Jeg har nemlig pløjet Bølgens ryg.

og her har du mig i øjen.

3

og så talte vi saa mangt et ord,
vi forglemte storm og blåt,
men en dag kan sa'e: min smut jeg tror
vi behøver mast en Præst,
jeg maa ta'e en torn paa to kors til
men er lykkelig med din ven,
kommer jeg med rigdom glat her ind,
og vi gaar til Præsten her.
O Susanne, gråt dog i for mig
jeg gaar til Californien
og graver guld til dig.

I et lille hus ind Kyster bor
vi som kjærligt Kjøpar;
Man kom hjem i øjen, man kan holdet ord,
Fire raske Børn vi har,
Men gader ikke mer paa rejser, nej.
Men naar stormen brøler vild
Man til borsen kjærlig trykker mig
og saa siger han saa mild
O Susanne; slet alt, min frejd og lyst
der er i manden glat som jeg
Paa hele Englands Kyst.

opstillet i Kjøben af Jane Thomsen.

